

Mál nr. 229/2014
M
og V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.

Sakarskipting vegna áreksturs á Hellisheiði Suðurlandsvegur 29. desember 2013.

Gögn.

1. Málskot dags. 17. júlí 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 28. ágúst 2014.

Málsatvik.

Árekstur varð milli bifreiðar sem M ók (hér eftir nefnd B) og bifreiðarinnar A á þjóðvegi 1 á Hellisheiði þann 29. desember 2013. Ökumaður bifreiðar A lést af völdum árekstursins. Fyrir áreksturinn hafði bifreið B verið ekið til austurs og bifreið A til vesturs. Í málinu liggur fyrir ítarleg lögregluskýrsla um atvik máls, framburði vitna, myndir af vettvangi og bifreiðunum sem og álit þess sem rannsakaði málið á vegum lögreglu um líklega atburðarás. Í skýrslu lögreglu kemur fram að af stöðu ökutækja á vettvangi megi draga þá ályktun að áreksturinn hafi orðið á þeirri akrein sem liggur til austurs, þ.e. þeirri akrein sem M ók bifreið B á. Í framburðum vitna sem óku hvort um sig á undan bifreiðum A og B kemur fram að annað vitnið, sem ók til austurs á undan bifreið B, ber um að bifreið A hafi stefnt yfir á sinn vegarhelming rétt áður en áreksturinn varð, en hitt vitnið sem ók til vesturs á undan bifreið A ber um að bifreið sem kom á móti honum hafi stefnt yfir á öfugan vegarhelming og það haldi að árekstur hafi verið á þeim vegarhelmingi. Vert er að geta þess að bæði vitnin sáu áreksturinn verða með því að horfa í baksýnisspeglar og seinna vitnið ber um að það bifreið hans hafi rásað á veginum í sömu mund. M segir í lögregluskýrslu að hún bifreið á undan sér hafi vikið snögglega til hægri og þá hafi hún séð bifreiðina A koma á móti sér og árekstur hafi orðið á hennar vegarhelmingi. Skýrt kemur fram í skýrslu lögreglu að hægt sé að draga þá ályktun af rannsókn málsins að ökumaður bifreiðar A hafi af óútskýrðum ástæðum ekið yfir á rangan vegarhelming og þar hafi orðið árekstur við bifreið B.

M telur með vísan til vandaðrar skýrslu lögreglu hafið yfir vafa að áreksturinn megi rekja til þess að ökumaður bifreiðar A hafi ekið yfir á rangan vegarhelmingi og verði að skipta sök í samræmi við það sem þýði að ökumaður bifreiðar A beri alla sök vegna árekstursins vegna framangreindrar háttsemi. M vísar því á bug að ályktun lögreglu sé ekki nægilega rökstudd í skýrslunni og að dregnar séu ályktanir af framburðum vitna sem séu ekki í samræmi við þá niðurstöðu. M gerir því kröfu um að viðurkennd sé fullur bótaréttur hennar úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A.

V telur að miðað við framburð M og vitna sé ekki ljóst hvar á akbraut áreksturinn varð og því sé ekki hægt að fullyrða að hann hafi orðið á vegarhelmingi sem ætlaður var til aksturs í austur, eða á þeim vegarhelmingi sem bifreið B var ekið. V vísar einnig til þess að það liggi ekki fyrir með afgerandi hætti í lögregluskýrslu hvar áreksturinn varð og telur að lögregla byggi eingöngu á ályktun séfræðings framkvæmda útreikning á mögulegum ökuhraða um það. Ekki séu tilgreind frekari rök eða nægilega skýr fyrir þeirri ályktun að bifreið A hafi verið ekið yfir á öfugan vegarhelming. Þess vegna sé ekki hægt að skipta sök öðruvísi en til helminga þar sem ekki sé fyllilega sannað hvar á akbrautinni árekstur varð.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um sakarskipting skv. 89. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 vegna áreksturs bifreiða A og B leiði til þess hvort M eigi rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðar A

eða hvort eigi að taka mið af því að hvor ökumaður um sig beri helming sakar. Eins og tilgreint er hér að ofan liggur fyrir ítarleg lögregluskýrsla um atvik málsins. Í þeirri skýrslu eru tilgreindir framburðir bæði M og vitna. Framburður ökumanns bifreiðar A liggur eðli málsins samkvæmt ekki fyrir þar sem hann lést vegna afleiðinga árekstursins. Í lögregluskýrslu koma einnig fram upplýsingar um slæmt veður á vettvangi þegar árekstur varð og myndir af vettvangi eftir að áreksturinn hafði átt sér stað. Það er mat nefndarinnar að ekkert hafi komið fram í málinu um að atvikum eða aðstæðum sé ranglega lýst í umræddri lögregluskýrslu. Það sem stendur eftir er að draga ályktun út frá þeim upplýsingum sem þar koma fram um aðdraganda árekstursins. Við ákvörðun um sakarskiptingu skv. 89. gr. umferðarlaga verður að byggja á þeim gögnum sem liggja fyrir. Þrátt fyrir framburð vitna sem bæði óku fyrir framan bifreiðar A og B, þar sem bæði vitnin bera um að bifreiðin sem kom á móti þeim hafi verið á leið yfir á rangan vegarhelming, verði að meta framburð vitnisins sem ók á undan bifreið B með hliðsjón af því að hann ber ekki um að bifreið hans hafi rásað á veginum eins og vitni sem ók á undan bifreið A. Verður að telja að það að reyna að hafa stjórn á bifreið sinni við þær aðstæður sé til þess fallið að hafa áhrif á upplifun vitnis. Með vísan til þess sem og þess að nefndin telur ályktanir í lögregluskýrslu nægilega vel rökstuddar verður það lagt til grundvallar að árekstur hafi orðið á vegarhelmingi bifreiðar B, þ.e. að það sé nægilega sannað ökumaður bifreiðar A hafi ekið yfir á rangan vegarhelming og það sé orsök árekstursins. Ekki verður séð að M sem ökumaður bifreiðar B hafi ekið með þeim hætti að hann beri einnig sök á árekstrinum. Öll sök verður því lögð á ökumann bifreiðar A.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík 16. september 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.